

[Pia Kjærsgaard]

I tilknytning til det radikale firkløvers såkaldte genopretningspolitik har man varslet en skattereform. Ingen herinde kan være i tvivl om, at der er brug for at kigge på en skattereform, men det skal så sandelig ikke ske med de traditionelle skatteforhøjelsesøjne, og det er netop desværre det, der er ved at ske.

Alle de ideer, som hidtil er blevet offentligheden bekendt, vil koste skatteborgerne flere penge. På ganske traditionel vis ønsker man nye afgifter, bl.a. i form af en forhøjet moms, ja, man har endda nævnt en 3 pct.s stigning. Hvem ved, om regeringen tilmed vil lægge skat på sygdom, et forslag, som fremskridtspartiet fik sat en stopper for ved Rio Bravo-forliget, men som igen kan blive aktuelt med det flertal, regeringen har samlet sig efter valget.

Ordet skattereform er jo blevet et modeord i den senere tid blandt andre partier end fremskridtspartiet. Skattereformen, som skatteministeren ser den, bygger på genbrugstanke bestående af nye afgifter, forhøjet moms, store skattetryk osv. osv., og selv om det kan skaffe staten flere penge i underskudskassen, må disse penge jo komme et eller andet sted fra; man kan som bekendt ikke plukke penge ned fra træerne. Foruden skat på forbrug vil skattetrykket endnu en gang stige, og det er jo ikke alle, der kan hente pengene på en repræsentationskonto.

På det radikale landsmøde blev en skattereform også nævnt, uden at det dog blev konkretiseret, men med de tiltag, de radikale hidtil har foretaget som støtteparti og økonomisk rådgiver for regeringen, vil de radikales forslag nok blive et tilsvarende genbrugsforslag.

På venstres landsmøde lå skattereformspøgelset mere klart, idet man på forhånd afviste, at der kunne blive tale om skattelettelse. Det må selvfølgelig tilskrives venstres økonomiske politik, der ikke indebærer besparelser inden for den offentlige overflod, men bygger på gamle, forslidte travere. Der var ellers håb om en fornyelse, eftersom man valgte ny akademisk formand i det tidligere bondeparti, men håbet udeblev.

En effektiv skattereform kræver efter fremskridtspartiets mening en afskaffelse af indkomstskatten. Det er retfærdigt og til gavn for alle. Det er jo totalt samfundsudlæggende at opkræve skat af den arbejds-

kraft, der skal producere vores eksport og konkurrere med importen.

Danske varer skal gøres konkurrencedygtige, så vi kan få sat eksporten eksplosivt i vejret, og den eneste rigtige måde, vi kan gøre det på, er ved at sætte prisen på arbejdskraft ned. Det gøres ved at hæve den skattefri bundgrænse gradvis, startende pr. 1. januar 1985 med en bundgrænse på 46.000 kr. Alt andet er at stikke befolkningen blå i øjnene, og lad mig minde om, at de fleste partier herinde år efter år har været med til at støtte det nuværende skattesystem.

Derfor har fremskridtspartiet ikke nogen tro på, at man nu får en skattereform, der gavner den danske befolkning – medmindre der sker skattelettelse. Vi ved dog, at den nuværende regering ikke ønsker og heller ikke har flertal for at gå ind for disse tanker, som man så ofte har kaldt urealistiske.

Det er dog ikke mere urealistisk, end at det snart bliver praktiseret på Island, der efter mange års inflation har evnet at skære hårdt og effektivt i det offentlige overforbrug og samtidig har evnet at standse lønstigningerne. Det er ting, som den danske regering ikke tør gøre, idet det ikke er populært, selv om det på længere sigt vil gavne befolkningen. Mexico havde for få år siden et økonomisk sammenbrud, men har allerede nu fået styr på økonomien, selv om det har været en barsk kur at måtte gå i gang med. Norge ser også ud til at ville skaffe befolkningen skattelettelse i nær fremtid. Hvornår starter den danske regering på sin kur?

Regeringen kalder sin politik for genopretningspolitik. Jeg foretrækker at kalde den genbrugspolitik, for hvori består genopretningen? Jo, den består i at fortsætte, hvor socialdemokratiet slap: flere skatter, flere afgifter, mere betalingsbalanceunderskud og finanslovsunderskud, flere renteudgifter og flere offentligt ansatte, ja, forøgede udgifter på stort set alt. At man har givet det hele en smag af optimisme, skal ikke lægges regeringen til last, men det er jo kun krusninger på overfladen. Dykker man lidt ned i regeringens politik, vil man opleve, at det hele er genbrug, bare i lidt mindre målestok.

Regeringen vil altså fortsætte en politik baseret på brug af livrem og seler, som vil gøre Rådet for Større Færdselssikkerhed grøn af misundelse. Intet forslag lægges på bordet, uden at man har spurgt om tilladelse